

عنوان مقاله:

مقایسه تأثیر درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد ACT و رویکرد تلفیقی طرحواره درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد بر بهبود صمیمیت زوجین متقاضی طلاق

محل انتشار:

ماهنامه پیشرفت های نوین در علوم رفتاری، دوره 5، شماره 47 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مهدی اعلمی
سعید تیموری
قاسم آهی
محمدحسین بیاضی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف مقایسه اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد و رویکرد تلفیقی طرحواره درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد ACT بر بهبود صمیمیت زوجین متقاضی طلاق انجام شد. برای این منظور طی یک پژوهش نیمه آزمایشی از نوع پیش‌آزمون - پس‌آزمون و گروه گواه 90 نفر از زوجین مراجعه‌کننده به مرکز مداخله در بحران شهر مشهد در زمستان 1397 به روش نمونه‌گیری داوطلبانه انتخاب و به صورت تصادفی در سه گروه آزمایش و گروه گواه کاربندی شدند. گروه‌های آزمایشی، با رویکرد درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد و پروتکل تلفیقی طرحواره درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد مورد آموزش قرار گرفتند درحالی‌که گروه کنترل تحت هیچ مداخله‌ای قرار نگرفت. هر سه گروه مقیاس صمیمیت زناشویی را در مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون تکمیل کردند. داده‌ها با بهره‌گیری از نرم‌افزار SPSS و تحلیل کوواریانس تجزیه و تحلیل شدند. یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که رویکرد تلفیقی طرحواره درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد بر بهبود صمیمیت زوجین متقاضی طلاق مؤثرتر است. با توجه به افزایش نرخ طلاق در کشور، رویکرد تلفیقی طرحواره درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد می‌تواند در افزایش صمیمیت زناشویی مؤثر باشد.

کلمات کلیدی:

درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، طرحواره درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد، صمیمیت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1154348>

